

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 291

Říjen 1979

Československá národní rada americká k 28. říjnu

Československá národní rada americká vzpomíná i dnes po 61 letech zrození společného svobodného státu Čechů a Slováků. Tento stát, na který jsme mohli být právem hrdí pro jeho demokratické zřízení, pro jeho úspěchy na poli národohospodářském a kulturním, si naše národy v pravém slova smyslu vybojovaly samy svou houževnatou vůlí, nadšením a svou jednotou doma i za hranicemi. Nebylo lehkým úkolem přesvědčit naše spojence o naší národní existenci, o naší schopnosti a zralosti věst si naše věci samostatně, právě tak jak nebylo lehké je přesvědčit, že Evropa může existovat i bez monarchie rakousko-uherské. S opravdovým zadostiučiněním můžeme konstatovat, že existence našich národů, právě tak jako jejich zralost k vedení samostatného státu v srdci Evropy byla ku konci první světové války uznána a mírovými smlouvami potvrzena.

Krátké, sotva dvacetileté trvání našeho svobodného státu plně potvrdilo zralost našich národů žít svobodně ve vlastním státě. Věříme, že všechny ty kladné vlastnosti, které se uplatnily při zrození našeho samostatného státu před 61 lety, existují v našem lidu dodnes. Obě okupace - nacistická i sovětská - se všemi svými hrůzami, drancováním hodnot (které si národ po staletí shromáždil), mučením, hromadnými popravami nejlepších synů národa, musily mít vliv na chování našich lidí doma; jsou to však jen změny přechodné. Jádro národa zůstalo nedotčené a dává víru a naději, že po víchřici hněvu božího se znovu vzbudí, ožije a povede naše národy k vytoužené a zasloužené svobodě.

Dr. M. Ferjenčík:

61 rokov od doby zrodu Republiky Československej

61 rokov, čo vzpomínáme zrod samostatného štátu Čechov a Slovákov, Republiku Československú. Vzpomíname, že po stáročnej porobe sa naše národy mohli zaradiť medzi slobodné národy sveta, ako rovnocenný partneria. S istou hrdosťou vzpomíname pritom, že si toto miesto vydobili vlastnými prostriedkami, vlastným pričinením a vlastným úsilím politickým aj vojenským. Po vojne sme museli (uvádzam len ako príklad) zaplatiť našim spojencom 4 miliardy, ako válečnú daň, a za výstroj našich legií. Naším politickým vedúcim prvého odboja sa podarilo presvedčiť Západných spojencov, ktorí si nevedeli predstaviť Evropu bez Rakúska-Uherska, ako aj o tom že sme pripravení a zralí, aby sme si vedli a spravovali naše veci samostatne, podľa našich potrieb a vlastných našich prostriedkov. Za týmto prvým odbojom stál jednotný národ doma a v celku jednotný exil v čele s kompetentným a uznávaným vodcom s jeho spolupracovníkmi, ktorí svojou neúnavnou prácou, informovanosťou a nadšením vzbudili rešpekt západných spojencov, ktorí v našom exile našli dobrých a oddaných spojencov, zrovna tak,

ako v našich legiach nadšených vojakov, ktorých, hlavne ku konci vojny potrebovali. Slobodný a samostatný štát sme si museli vybojovať. Nikdo nám ho zadarmo nedal.

Dvacat' rokov trvania Republiky muselo napokon presvedčiť i tých najzarytejších naprajníkov našej samostatnosti, že sme opravdu schopní a sposobili súť'ažiť' po každej stránke, či už národohospodárskej, kultúrnej lebo ideologickej s ktorýmkoľvek vyspelým národom Evropy. Dnes, aj po nacistickej a sovietsko-komunistickej okupácii Československo ako štát existuje, je medzinárodne právne uznávané, zrovna tak ako sú uznávaní Česi a Slováci ako národy, žijúci vo svojich etnicky uznávaných hraniciach a územiach. O tieto podstatné skutočnosti sa môže tretí odboj opierať. Nám v tretom odboji ide teda hlavne o to, aby sme slobodnému svetu pripomínali, že náš národ ztratil slobodu, a to ani nie tak vlastnou vinou, ako viacej l'ahkovernou, krátkozrakou a slabošskou politikou západných spojencov. I keď dnes náš tretí odboj nemá vrcholné, jednotné politické vedenie medzinárodne uznávané a reprezentujúce všetky smery, a i keď sa dnes nemožeme pochľubiť nadšením a spolupracou našich l'udí, je tu daná možnosť pre každého, jednotlivca i pre rozne rady, výbory, kluby, spolky, atď. pracovať na našom oslobodení aspoň tým, že môžu pripomínať osud našich l'udí doma a varovať pred podobným osudom a nebezpečím ostatné národy a ich príslušníkov dosiaľ ešte slobodných. Každý môže, ba povedal by som, má priamo povinnosť, l'udsku povinnosť, upozorňovať a varovať pred komunizmom a sovietskou nadvládou. Asoň toto, tuto opravdovou maličkosť môže každý priniesť pre národ a pre l'udstvo, ktorého budúcnosť je vážne ohrozena sovietskym komunizmom.

Pri vzpomínaní na události okolo 28. októbra 1918 zamyslime sa a venujme aspoň minútku týmto úvahám. Verme, že duch národa, ktorý splodil a zrodil našich národných veľikánov v dávnej minulosti a opravdových hrdinov, ktorý umieral v nacistických a komunistických vazeniach na popravných s poslednou myšlienkou na národ a víťazstvo jeho pravdy, žije a bude žiť národ sám. Režim násilia, lži a podvodov má svoj čas spočítany.

S PÁPEŽOM JANO PAVLOM II V BIELOM DOME VO WASHINGTON, D.C.

Asi pred dvoma týždňami som dostal telegram z Bieleho domu: The President and Mrs. Carter request the pleasure of your company at a reception to be held at the White House on Saturday afternoon, October 6, 1979 at two-thirty o'clock on the occasion of the visit of His Holiness John Paul II." Pozvanie platilo mne, ako predsedovi Československej národnej rady americkej. Prirodzene som pozvanie s radosťou prijal a ponevaďž na pozvánke stalo tiež, aby som uviedol meno mojho host'a, prihlásil som svoju manželku, nadšenu obdivovateľ'ku pápeža

VĚSTNÍK

October 1979

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Říjen 1979

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Telefon:

656-1117

Pavla II a hlboko veriacu katolíčku. Je ťažko popísať jej radosť a pohnutie, že uvidí Svätého Otca z bezprostrednej blízkosti. Jej pranie sa splnilo, nie len že Svätého Otca videla, ale mohla sa dotknúť jeho hávu a stisknúť mu ruku.

Na recepcii v Bielom dome sa shromaždilo niekoľko tisíc osob, zástupcov roznych federálnych úradov, zástupcov niektorých amerických miest, súdcov, zástupcov a reprezentantov etnických skupin a pod. Program pozostaval z hudobnej časti a z prejavov prezidenta Cartra a pápeža Jana Pavla II. V časti hudobnej Leontyne Price zaspievala od Williama Schumana American Festival Overturu, a washingtonský národný symphonický orchester pod taktovkou majstra Mstislava Rostopovicha predvedl Dvořákovu symfoniú z "Nového sveta". Potom scénu z Prokofievovej "Romeo and Juliet" a nakoniec ešte Miss Price zaspievala "The Lord's Prayer" od Malotte. Načo prezident Carter privítal pápeža Jana Pavla II. Vo svojej privítacej reči zdoraznil spoločné úsilie jeho a svätého otca o zlepšenie morálky ľuďov, presadzovanie ľudských práv a zaistenie mieru vo svete. Za veľkej ovácie sa poňom ujal slova pápež Jan Pavel II, ktorí vo svojom prejave zdoraznil zodpovednosť bohatých a veľkých národov, hlavne Ameriky, aby pomáhali zaostalým a chudobným krajinám, snažili sa zlepšiť morálku ľuďov, hlavne mládeže a presadzovali ľudské práva. Po svojej reči zišiel s podia a zamiešal sa medzi ľuďmi, obklopený silným kordonom policajtov, cez ktorý sa snažil stisknúť ruky okolostojacich.

Sledoval som na TV a v novinách cestu a prejavy pápeža v Irsku, Bostonu, vo Spoločnosti národov, New Yorku a v Chicagu. Všade stotisíce, ba milióny ľudí prišlo privítať hlavu cirkve katolickej a všade skoro ten istý obraz: hlboké pohnutie, slzy radosti, prejavy uprimnej lásky a oddanosti. Obraz strhujúci a nezapomenuteľný. Masy ľudí, akoby zázračným prútikom zmenené v ľudské more hlboké lásky k bližnému a k Bohu. Snad je to reakcia, úľava, oddych a únik od skutočnosti, od hrozivých starostí zajtrajška s hrozbou inflácie, drahoty a možnej vojny. K tejto zmene iste značne prispieva neobyčajná osobnosť Jana Pavla II. Je to konečne zasa "človek" po Masarykovi druhu, ktorého som mal to šťastie poznať. Človek jak si ho asi sám Pán Boh prijal stvorit'; človek v jeho jednaní a prejavoch čistého, jednoduchého, uprimného. Prišiel so svojou hlbokou vierou v Boha a vierou o vyššom povolaní človeka. Prišiel so svojou pravdou, so svojim presevedčením. S pravdou, ktorú sme počuli mnohokrát v živote, ale málo kedy podanou tak uprimne, bez fráz, jednoduchými slovami a presvedčivo. Oblúbeným a často opakovaným námetom jeho kázaní a reči bol návrat k Bohu, nie hmotné ale duchovné statky a ľudské práva. Toto posledne: ľudské práva majú v ňom veľkého a mohutného obhajcu a apoštola, do obhajoby ktorých zda sa mi, že bude dávať všetko, celú váhu svojej osobnosti a postavenia. Mám dojem, že cestuje po svete, aby vyšetril náladu mas ľudských, získaval ľuďmi a ich doveru a oddanosť pre svoje zámery o presadzovanie ľudských práv a zformovanie lepšieho človeka. Boh mu daj k tomu silu a zdravie.

Dr. Mikuláš Ferjenčík

Ing. Štefan Papánek:

"O každé zrno"

Takéto a podobné heslá sa objavujú každoročne na stránkach komunistickej tlače v Československu pred žatvou. Ide o povestný socialistický boj o zrno, ktorý nakoniec vždy zle dopadne.

Ale tohto roku má aj toto socialistické heslo, ktoré malo povzbudiť v občanoch, hlavne v družstevníkoch socialistické povedomie, iný cieľ. To preto, lebo socialistický boj o každé zrno má zúfalú perspektívu. Ide v prvom rade o boj s neúrodou, ktorú už pred začiatkom žatvy režim priznal.

Dňa 25. júla predseda vlády Lubomír Štrougal v rozhovore s redaktorom pražského rozhlasu povedal, že pre zlé počasie lanskej jesene a tohto roku na jar, plánované ciele v produkcii obilia nemožno dosiahnuť.

Zdoraznil, že Československo bude musieť na zaistenie zásobovania a na krmenie dobytku doviezť viac obilia ako vláda plánovala. Štrougal navštívil roľnícke družstvá vo východných Čechách a na základe tam získaných skúseností dohodovil s redaktorom pražského rozhlasu o vážnych nedostatkoch v domácej produkcii obilia. Na začiatku júla prišlo s touto pesimistickou výhliadkou na tohorodnú úrodu aj Rudé právo. Aj to zdoraznilo nutnosť zvýšenie dovozu obilia zo zahraničia.

Dňa 10. júla venovala Lidová demokracie aktuálnu poznámku tomu socialistickému boju o "každé zrno". A tá nebola taká pesimistická ako Štrougal a Rudé právo. Tá prevzala Stalinovo heslo o pretvorení prírody, keď napísala, že len puhé sucho by nemalo byť príčinou neúrody a obilných ztrát. Lidová demokracie si kladla absurdnú otázku: či vraj len veľkosť úrody je skutočne to jediné, čo rozhoduje o plných sýpkach. To znamená, že aj zo slabých úrod sa môžu sýpky naplniť. A Lidová demokracie má recept, ktorý iste nemožno len tak zahodiť hoci neverím, že by sa jeho použitím mohli sýpky naplniť z malej úrody. Recept je jednoduchý a tiež každoročne propagandou režimu odporúčaný: zamedziť stratu obilia. A časopis uvádza: Straty sú pri kombajnovej mlatbe, pri doprave, pri sušení a uskladnení; pri tom, keď se žne nedozreté alebo prezreté obilie a dokonca - a tomu už načisto nerozumieme - vážne straty vraj vzniknú aj vtedy, keď sa vyberú nesprávne partie obilia pre ľudskú spotrebu a pre spracovanie na krmivá.

Nuž, naozaj je toho dost'. Lidová demokracie preto končí takto: Keby sme boli schopní zlikvidovať všetky straty, ktoré vzniknú ľudskými chybami, nemohlo by nám tohorodne - z hl'adiska roľníkov nie práve privetivé počasie ublížiť; zaviest' v pol'nohospodárstva taký systém, ktorý by nám dovolil nebať sa nepriaznivých rokov.

Ano, tu udrel časopis klinec po hlavičke. O ten systém ide. O taký systém ide, ktorý by v kedysi tak vyspelom československom hospodárstve nenapodoboval všetky tie primitívnosti a hlúposti sovietskeho kolchozníctva. Treba sa vrátiť ku starej a osvedčenej našej tradícii a skúsenosti. Tohto roke tie makké sovietske pšenice sklámali na celej čiare. Je to dostatočná skúsenosť, aby sa chyba neopakovala.

Sýpky sa naplniť nedajú zo zlej úrody. A o úrodu, o každé jej zrno, sa nedá bojovať vtedy, keď vychádza kombajna na pšeničné záhony. O dobrú úrodu sa má bojovať vtedy, keď sa kladú jej základy, na jeseň a na jar. Samozrejme, že proti živelnéj pohrome a veľkej prírodnej katastrofe je roľník bezmocný. Ale proti určitým stupňom výkyvov v počasi má už moderný roľník obranu. Má ju v aplikácii agrobiologických a agrotechnických poznatkov v modernej poľnohospodárskej technológii. Agrobiológia mu dáva osivo, ktoré odolá určitej nepriazni počasia a predsa dá keď nie rekordnú, tak aspoň uspokojivú úrodu. Kol'ko námahy a odbornej práce vynakladajú poľnohospodárski odborníci vo slobodnom svete, aby roľníkovi v krajinách takzvaného tretieho sveta, hospodáriacim za mimoriadne primitívnych podmienok, dali proti nepriaznivému počasiu a proti rozličným škodcom odolné osivo. Kedysi sme i my v Československu v tejto práci vynikali. Mali sme mimoriadne kvalitné tvrdé pšenice, sladovnícky jačman a zemiakovú sadzbu - aby som spomenul aspoň niečo.

Agrotechnika dáva modernému hospodárovi na pode toľko a tak výkonných strojov, že práve s nimi je vstave prekonávať niektoré nedostatky v počasi. Moderné výkonné stroje pracujú dokladne a rýchlo. Umožnia opakovať úkon orby alebo iný druh poľnej práce vo vegetačnom období aj niekoľkokrát. Na Slovensku sa často stávalo, že sa cukrovka za suchého počasia musela zasievať dva, ba aj trikrát. Okrem toho moderná agrotechnika umožní odklad poľných prác na poslednú možnú agrotechnickú hranicu. Americkí farmári si už na to navykli, že ak nemožu pre nepriaznivé počasié včas zasieť kukuricu, tak odkladajú so sejbou a zasejú soju, ktorá má kratšiu vegetačnú dobu a dozreje aj keď sa neskoršie zaseje. Možu sa rozhodnúť v poslednej chvíľke a ešte vždy vykonajú poľné práce tak, aby docielili uspokojivú úrodu.

Samozrejme, že nesmieme pritom zabudnúť na súkromnú iniciatívu roľníkov, ktorí hospodária samostatne. Tých netreba poučovať ani povzbudzovať nijakými heslami o tom, že treba ísť do boja o každé zrno. Bez ich iniciatívy ani tie najmodernejšie agrobiologické a agrotechnické poznatky by nič neznamenali.

To je systém, ktorý treba zaviesť a ktorý do značnej miery dovolí nebáť sa nepriaznivých rokov. O úrodu, o každé zrno sa bojuje najúspešnejšie vtedy, keď sa kladú základy úrody.

(Naše snahy)

Americký lekář o sovětské nemocniční péči.

Poslanec Edward Derwinski z Illinois se nám opět zavděčil svou pohotovostí a pochopením, že dal uveřejnit v Congressional Record (27. září) článek chicagského lékaře o jeho návštěvě nemocnic v Sovětském svazu. Je to pro nás tím zajímavější, že se toho tolik píše o výborné péči nemocných v Moskvě - a to zadarmo - a že českoslovenští komunisté slepě opěvují sovětské ymoženosti.

Dr. Angelo P. Creticos je vedoucím lékařem v nemocnici Henrotin v Chicagu. Byl návštěvou v Sovětském svazu, kde si za doprovodu ruských průvodců prohlédl tři nemocnice: v Moskvě, v hlavním městě Armenie a v Baku. Jeho poznatky byly uveřejněny v řeckém časopise Greek Star v Chicagu dne 20. září.

Na prohlídce moskevské nemocnice sdělil mu ruský In Tourist průvodce, že vedoucí lékař je též administrátorem. Průměrný plat ošetřovatelky je \$200- až \$225 dolarů měsíčně; lékaře \$250-\$300; našeho průvodce \$300; zřízence, který odváží v předměstí odpadky \$450-\$500. Osmdesát procent lékařů v nemocnici jsou ženy. Nemocnice má 1,500 lůžek, stálý štáb 300 lékařů a dalších 100 až 150 lékařů, kteří se specializují nebo zde pokračují ve studiích.

"V této nemocnici vzali nás do operačních sálů", píše Dr. Creticos, "je jich tam 8, ale 4 byly zavřeny z důvodů oprav a jen jeden operační sál byl onoho rána v provozu.

V roentgenovém oddělení všechny podlahy jsou dřevěné, těžce prosáknuté krví, kterou asi nebylo možno smýt. Zařízení je zastaralé. Je prý objednáno nové zařízení, incl. C.I. body scanner od známé firmy Siemens a doufá se, že to bude vchodu před Olympiádou. Návštěva se konala v 11 hod. dopoledne bez jediného pacienta nebo technika na obzoru.

Naše druhá zastávka byla na oddělení fyzikální terapie, kde se soustředilo těžké zařízení na terapeutickou léčbu. Velice si tu potrpí na stimulaci elektricky a na léčbu iony. Vybavení bylo velice staré a zvláště diathermie byla antikvární. A opakovalo se zase to stejné: žádní pacienti v tomto rozsáhlém oddělení.

Pak nás uvedli do oddělení pro léčbu plicních chorob. Zde používají hodně kyslíku a vdechování aerosol. kyslíkových výparů. Toto zařízení bylo umístěno nad umývadlem (sink), aby pacient mohl přímo vyplivovat do umývadla a současně pokračovat s vdechováním.

K zakončení návštěvy zastavili jsme se v jídelně pro zaměstnance. Mračna much, vedro a všechny známky špatného hospodaření nás přiměly rychle odtamtud se vzdát.

Naše příští zastávka byla v Yerevenu, v hlavním městě Armenie. Město má přes milion obyvatel a nemocnice, ač nová - jenom dva roky stará - vypadala, že je v horším stavu než nemocnice v Moskvě. Bylo tam 800 lůžek pro nemocné a štáb 900 zaměstnanců. Nemocnice sloužila kraji v případech první pomoci.

Nálada lékařského štábu a zaměstnanců byla zde mnohem přívětivější a klidnější. Je to asi příznačné pro tuto oblast, že lidé nežijí v tom napětí jako v Moskvě a dovedou se usmát a pokračovat lhostejně v práci. Zdálo se nám, že Armenci považovali svou zem více méně za soběstačnou, být přivtělenou k Sovětskému svazu.

Bylo nám dovoleno navštívit oddělení pro kriticky nemocné. Zde se tomu říká "re-animation unit", k oživení. Museli jsme si navléknout bílé přezůvky "booties" přes boty, abychom nenanesli bakterie do oddělení intenzivní péče o nemocné. Ve skutečnosti jsme nanесли bakterie na mokřých špinavých přezůvkách.

V oddělení bylo 24 I.C.U. lůžek pro intenzivní péči, všechny vojenského typu, ocelové konstrukce, s odprýskanou bílou barvou - a zase bez pacientů. Systém monitorování byl dostatečný. Když jsme se tázali, kde jsou pacienti, bylo nám opět sděleno, že lidé jsou na prázdninách a ostatně v létě nikdo nestůně. Bylo to však sice si museli obléknout bílé botičky, ale mouchy měly úplnou volnost. Okna byla dokořán, bez sítí, chlazení vzduchu žádné.

Dostalo se nám povšechného popisu od průvodce a při tom chodil kolem nás vrchní lékař bez přezůvek. Ptali jsme se průvodce, proč lékař nemusí, když my musíme si navléknout ochranné přezůvky. Průvodce se zdráhal zeptat lékaře, řekl nám, že je to direktor, jakoby bakterie měly si být toho vědomy a na ně to neplatilo.

Zase jsme si všimli zrezavělých umyvadel a děravého vodovodu, rozbitých oken a dveří, které tu nikdo nespravoval. A i zde bylo jedno velké křídlo nemocnice zavřené k přestavbě. A zase omítka a cihly se drobily a ani nezapadly, jak by měly. A zase rampa v části nemocnice první pomoci se téměř nepoužívala za naší návštěvy a tak jsme v duchu uvažovali o tom, jaký je tu asi provoz.

Direktorem byl neurochirurg a proto nás hrdě uvedl do svého oddělení. Byl tam právě pacient se subdurální hematomou, den po operaci. Házet sebou na úzkém lůžku až jsme se obávali, že

spadne. Postel neměla postranic a když jsme se ptali, bylo nám řečeno, že jich není třeba, poněvadž má být stále někdo z rodiny u pacienta po celou dobu, dokud se pacient nemůže postarat sám o sebe.

Třetí nemocnici, kterou jsme navštívili byla v Baku, hlavním městě muslimů na Kaspickém moři. Baku má půl-druhého milionu obyvatel, ale nemocnice slouží zaměstnancům Caspian Steamship Line. Má na 400 lůžek a byla vybudována před 17. lety. Ač byla o tolik starší než první dvě nemocnice, byla v mnohem lepším fyzickém stavu. Oddělení byla čistá, ale skoro prázdná, až na několik pokojů, kde panely v hořejší půlce dveří byly rozbity. Když jsme se přiblížili po špičkách a nahlédli dovnitř, viděli jsme, že prostor byl hrozně přeplněný, kde bylo místo pro 4 pacienty, bylo jich tam napěchováno 9.

Vodovod v této nemocnici byl nejhorší ze všech a zase se projevoval problém špatné stavební konstrukce a téměř žádné údržby. Zde také bylo nejhorší hospodaření. Nejen, že tu bylo hrozně much, zvláště v kafeterii pro zaměstnance, ale dokonce několik koček se přizívávalo na dlouhých jídelních stolech.

V I.C.U. jsme viděli jednoho pacienta, který se zotavoval po srdečním infarktu. Monitorování vyhovovalo, i celkové zařízení, až na vojenská lůžka. Kardiolog byl mladý a vzbuzoval dojem dobře vyškoleného lékaře.

Jako všude, i zde se přestavovalo. Vzali nás do nového chirurgického oddělení. Byl to velký, dlouhý sál, se 2. operačními stoly, takže současně se mohly provozovat dvě operace! Chlazení vzduchu bylo okny, se třemi přístroji! (K zdůraznění poměrů dr. Certicos používá vykičnicků).

Bývám dotazován, jaká je nemocniční a lékařská péče v Sovětském svazu, píše dr. Creticos závěrem, nemohu však na to odpovědět, poněvadž jsem nemluvil s pacienty a nenahlédl do klinických zápisů. To, co jsem však viděl, stačí, abych prohlásil, že lékařská péče je těžce kompromitována. Mohu to znázornit skutečnou anekdotou.

Člen naší výpravy trpí těžkým revmatismem a užívá steroids již několik let. Následkem toho trpí cukrovkou a užívá insulin. Na letišti v Moskvě, po přistání, upadl a způsobil si ránu na noze. Trvalo nám to 5 hodin než jsme byli na celnici vybaveni a dopraveni do hotelu. Hned jsme zavolali první pomoc. Přišla lékařka a uznala, že je zapotřebí nohu ošetřit. Vytáhla z kapsy skalpel bez pozdru a aniž by použila disinfekce, odstranila sedřenou kůži. Pacient měl velkou bolest, vytáhla z kapsy kulatý plastický dumlík, strčila mu to do úst a znázornila, jak se má do toho zakousnout. Když dokončila ošetření nohy, vzala mu dumlík z úst, aniž by to disinfikovala strčila do plastického pytlíku a do kapsy. Pak dala disinfekci na ránu, obvázala a odešla. Jakýmsi zázrakem rána nebyla infikována, ale ještě se neví, zda pacient nedostane jaterní infekci hepatitis."

Tím končí své vyprávění americký lékař. Z jeho popisu vysvítá celá řada základních problémů, které se neprojevují jenom v lékařství, ale v celém sovětském hospodaření. Za prvé je to mizerná, lajdácká práce, at' se staví cokoli. Dále, špatná údržba. Za třetí, nedostatek náhradních součástí. (Když nastane sklizeň, objeví se, že traktory nefungují.)

Systém je od základu chybný a proto se poměry v tomto ohledu nelepší, tzv. šlendriánství se šíří dál a dál.

Dostalo se i do Československa. Nutno ovšem přiznat, že výchova lékařů v Československu je stále na výši, tradiční poměr k medicíně byl tak pevně zakořeněný, že ani komunismu se nepodařilo to rozvrátit. Avšak i v Československu zanesl zrádné vlivy, které nebývaly. Placení (podplácení) ošetřovatelek i lékařů se rozrůstá, pacient je k tomu poměry donucen chce-li dostat se k určitému lékaři, aby přišel na řadu dřív, aby se mu dostalo lepšího ošetření. Jenom komunistická třída má nejlepší ošetření

ve zvláštním oddělení. Že lékařská péče je zadarmo v komunistickém státě je ovšem fáma. Na nemocniční péči se strhává z každé výplaty. Neškodí některá fakta si připomenout.

Z událostí v Československu

Deset vězňených chartistů je nadále ve vyšetřovací vazbě. V komunistickém ústředí trvá nevyřešený spor, jak má být s nimi naloženo. Jedni jsou si vědomi nepříznivého ohlasu na Západě, kterému by se raději vyhnuli; strana urputného stalínovce Biláka by chtěla velké tresty, aby s chartisty a celým hnutím se ostře skoncovalo. Je jasné, že jen živý zájem organizací, vynikajících jednotlivců v zemích svobody, jak v Evropě tak v Americe, dokonce i za účasti komunistické strany např. ve Francii, Itálii, atd. zachraňuje chartisty, že nebylo dávno již s nimi naloženo se vši komunistickou krutostí.

Komunisty v Československu straší náboženský vliv a projevuje se to zatýkáním. Z Londýna prostřednictvím Kenston College, poboční organizace Society for the Study of Communism and Religion, zaslala zprávu o zatčení deseti dalších obětí: dr. Josef Zvěřina, František Lizna (vysvěcen na kněze r. 1974, pracuje však manuálně, je dělníkem), Fr. Rudolf Šmáhal z Uherského Brodu, Pavel Michal z Března, František Bárta, Jiří Kaplan z Prahy, Josef Adamec, Jan Svoboda, Emil Toman, Zdenek Špaček a jeho otec, Radomír Malý, Dagmar Hlavsová z Brna (podepsala Chartu), Mečislav Razík, Josef Brtník z Brna, Jan Krumholc a syn z Olomouce.

Pozdější zpráva z Londýna oznamovala zatčení Jana Krumholce a syna Svatopluka z Olomouce a zabavení velkého nákladu náboženských knih, tajně tištěných v domácí tiskárně. Zabaveny byly publikace inkl. encykliky, životopisu papeže a popisu jeho cesty z Mexiku. Konfiskována byla též sbírka dopisů mluvčího Charty dr. Ladislava Hejdánka, protestantského vyznání, a jeho dějiny Čs. církve s obviněním, že sloužila jako nástroj vlády v organizaci Pacem in Terris.

Ze zatčených neznámější je dr. Josef Zvěřina, kterého navštívil v Praze americký žurnalista Jonathan Spivak po jeho propuštění z vězení. Setkání s ním popsal ve Wall Street Journal 4. října. Dr. Zvěřina má prozatím domácí vězení. Velká černá vládní limusina zatarazuje úzkou uličku před vchodem malého domku, kde bydlí; nevlídný strážce si vyžádal od amerického novináře jeho pas, který mu odejmul. Druhý strážce si vyfotografoval návštěvníka z auta. Dr. Zvěřina vysvětluje, že byl vyslýchán, uvězněn a teď má domácí vězení než se rozhodne o jeho osudu. Je obžalován z rozšiřování papežovy encykliky a svého spisu o církvi.

V době triumfální cesty papeže Jana Pavla II komunistický režim v Praze zostril hlídání a pronásledování věřících a to nejen katolíků. Pocit'ují to neméně Protestanti, Židé, i sekta Jehovah's Witnesses.

Zájem o chartisty se projevuje nejen ve Spojených státech a v Evropě, ale v australském tisku, na universitě v Canbeře, kde byl založen fond Julia Tomína, který byl propuštěn z Karlovy university a později z místa nočního hlídače v pražské zoologické zahradě. Jeho žena, mluvčí charty Zdena Tomínová byla surově přepadena.

Hlas domova přijímá příspěvky na Fond občanské pomoci od krajanů, i docela neznámých Australanů. Do 1. října došlo na \$900 do administrace novin.

V Evropě se vytvořily výbory pro pomoc a organizace např. Amnesty International hledají cesty, jak finančně podpořit rodiny uvězněných a zaplatit obhajobu. Když je životel chartista zavřen,

trpí celá rodina. Finanční starosti nejsou u konce ani po propuštění vězně, který se vrací rodině s dluhem za pobyt ve vězení. Znamená to někdy tisíce korun, které se musí státu splácet. Ale z čeho, když bývalý vězeň je bez zaměstnání? Každý chartista, když podepsal Chartu 77 si musel uvědomit, že vrhá do nebezpečí chudoby a nejistoty nejen sebe, ale celou rodinu. Vyžaduje to velkého sebezapření všech, celé rodiny, se odhodlat k tomuto statečnému činu, za který budou všichni léta pronásledováni a trestáni.

Pražský režim si neví rady s chartisty. Usoudil, že bude výhodnější zbavit se některých osobností vyhoštěním ze země. Jsou-li vězňeni doma, Západ o nich píše a neustále oživuje otázku lidských práv, kdežto v exilu se časem na ně zapomene. Alespoň v to doufají komunisté, následují příkladu Sovětského svazu, který se tak zbavil Solženicyna. Na nás ovšem pak záleží, abychom využili plně jejich přítomnosti v našem středu a abychom šířili ve svobodném světě jejich obžalobu komunistického systému.

Komunisté pražští vypověděli již několik významných spisovatelů, mj. Milana Kunderu, Ivana Medka, Vladimíra Škutiny a teď spisovatele a dramatika Pavla Kohouta. Před rokem mu sice dali povolení jet do Vídně na pozvání Burgtheatru, ale teď když se po roce vracel se ženou domů, byl mu na hranicích zakázán vstup do Československa. Je obviněn ze styku s exilem. Pak namítají proti jeho rozhovorům v rakouské televizi, BBC a Hlasu Ameriky. Kohout myslí, že komunistům nejvíce vadí jeho román Katyně, který byl uveřejněn na západě. Jeho případu se věnoval západní tisk.

Pravé hrdinství

O jednom z desíti vězněných chartistů - o dr. Václavu Bendovi - napsal zajímavý článek Ivan Medek, vyhoštěný a dnes ve Švýcarsku (Americké Listy). Letos 8. srpna bylo dr. Bendovi 33 let, je ženat a má 5 dětí. "Je z těch lidí, kteří svým životem a myšlením denně přinášejí důkazy o tom, že nemoc oportunismu nezasáhla dosud celou společnost a že je dokonce možno proti ní i úspěšně bojovat". "Pro Chartu 77 a pro Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných představovala jeho práce jeden z největších přínosů. Pro mnohé z nás starších se stal doslova objevem. Má podivuhodnou schopnost usměrňovat a sjednocovat i protichůdná stanoviska. Angažuje se do krajnosti . . . dokáže vzít odpovědnost za druhé a nalézt cesty k nápravě tam, kde je toho třeba".

"V poslední době byl Václav Benda topičem v jednom malém pražském hotelu - kde pracoval převážně v noci. Předtím byl matematikem a programátorem počítačích strojů. Po podepsání Charty 77 dostal přirozeně výpověď s vyloučením možnosti další práce v jakémkoli intelektuálním oboru. Matematikem se stal však jen proto, že po svém doktorátu filosofie byl velmi brzo propuštěn z místa asistenta na filozofické fakultě a stal se jedním z řad tehdy nezaměstnaných".

Obdivuhodné úsilí a statečnost VONS

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, s mluvčím dr. Jiřím Hájkem a dr. Ladislavem Hejránkem, požádal Mezinárodní červený kříž o pomoc za pronásledovaného Petra Cibulku, který je dva roky vězněn a nalézá se teď Na Borech v Plzni. Byl zatčen pro "pobuřování" podle paragrafu 100. Čemu se říká "pobuřování" v komunistické hantýrce? Uspořádal ve svém bytě dva soukromé koncerty asi pro dvacet lidí. Dále, rozšiřoval některé texty Charty. Za to byl odsouzen na dva roky. V žaláři ztratil částečně pohyblivost pravé ruky, takže měl slabý pracovní výkon. Spoluvězňové se mu mstili, že snižuje jejich společnou pracovní výkonnost. Žádal marně, aby byl přeložen na jinou práci, kde by mohl vykonávat pracovní úkoly. Když mu to správa

věznice odmítla, zahájil hladovku. Byl za to dán do samovazby. Vydřel to 31 dní. Během té doby ztratil na váze 35 liber. Jeden z jeho spoluvězňů též zahájil hladovku, aby tím upozornil na Cibulkův případ. Konečně byl Cibulka převezen do nemocnice na Pankráci. Tím však jeho utrpení nekončilo. Když se poněkud zotavil, byl opět převezen do žaláře a přidělena mu táž práce, kterou vykonávat nemohl. Zase zahájil hladovku a zase byl mu zostřen trest, atd., atd.

Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných zaslal žádost na ministra "spravedlnosti", na vedení věznice a čs. odbožce Červeného kříže.

Zdá-li se vám toto zacházení orgánů neuvěřitelné, že by mohl podobné příkoří dělat Čech Čechu, přečtěte si vězeňské memoiry Vladimíra Škutiny, **Presidentův vězeň a Na hradě plném bláznů** (vydalo nakladatelství Konfrontace, Badenerstrasse 727, CH 8048, Zurich).

Případů neubývá

Pražský rozhlas hlásil případ Jiřího Ganze z Českých Budějovic, který byl vojenským soudem odsouzen na 15 let žaláře. Prvním jeho přečinem bylo, že poslouchal Hlas Ameriky a dal se inspirovat americkým rozhlasem k založení Klubu přátel americké hudby. Jmenoval se předsedou a vymyslel si neexistující členy. Začalo to s náhravkami gramofonových desek a končilo prý to špionáží.

Svoboda - Nesvoboda

Zemřel generál Ludvík Svoboda 20. září, v pražské nemocnici ve věku 83 let. Národ nemá důvodu vzpomínat s vděčností.

Poměry v Československu

V Československu vyhlášení soutěžení v "Brigádách socialistické práce" se neosvědčuje. Zásobování vázne, stojí se fronty, a po špatné úrodě je tím menší naděje na zlepšení. Pravděpodobně bude vláda nucena koupit americké obilí od Sovětského svazu, na kterém překupník nekřesťansky zase vydělá. Marné je domlouvání pracujícím lidu, i když sám ministerský předseda Lubomír Štrougal upozornil ve svém projevu v Havířově na nehospodárnost, od výrobců až po spotřebitele. Mluvil o tom, jak se dříve dovedlo šetřit, využívat drobné zdroje energie (které komunistický systém sám vyhladil). Zdražováním cen potravin se situace nespraví.

Ovšem, že o hlavních příčinách Štrougal nemluvil: o tom, že na nejvyšších místech vládnou neodborníci, že desetitisíce komunistických funkcionářů pobírá vysoké platy. Vládní aparát se zněkolicíkanášobil za posledních deset let. (České Slovo).

Při zvyšování cen na prvním místě je palivo a benzin. Za hodinovou mzdu, průměrně 15 čs. Kčs., si vydělá občan na dva litry benzínu; v Rakousku dostane automobilista čtyřikrát tolik benzínu za hodinovou mzdu, v Německu šestkrát. Ve Spojených státech je benzin nejlacnější. Sovětský svaz prý účtuje Československu za ropu nižší ceny než jaké jsou na světovém trhu. Kde to vězí?

Poslední zpráva z Prahy

První skupina chartistů byla souzena 22. října v Praze: spisovatel Václav Havel (43), ing. Petr Uhl (38), dr. Václav Benda (33), Ota Bednářová (54), Jiří Dienstbier (42) a Dana Němcová. Do soudní síně nebyl připuštěn nikdo, jen nejbližší členové rodiny, kterým nebylo ani dovoleno psát si poznámky o soudním přelíčení. Byli odsouzeni na tři až pět let vězení nepodmínečně.

Washington, D.C.

Krajanské organizace oslaví 28. říjen představením opery "Jakobín". Washingtonský "Zpravodaj" píše o přípravách Sokol Opera: Bezpříkladná obětavost naší krajanské obce se ukázala při nynější sbírce, která stále ještě pokračuje a která má umožnit velkolepou premiéru opery "Jakobín" od Antonína Dvořáka v neděli 28. října t.r. v 7 hod. večer v Lisner Auditoriu ve Washingtonu. Symfonický orchestr zahájí večer slavnostně hymnami americkou a československou, aby si všichni přítomní uvědomili, že Američané českého a slovenského původu nikdy nezapomenou, že toho dne před jednašedesáti lety se zrodilo svobodné a nezávislé Československo, které bylo zbaveno své svobody a nezávislosti násilnou sovětskou okupací z roku 1968.

Ředitelka opery Lída Brodenová sama přispěla na provedení opery částkou \$1,000. Dalšími příspěvky několik set dolarů přispěli šéf symfonického orchestru Rafael Kubelík, šéfopera v Bonnu Martin Turnovský, operní pěvkyně Jarmila Novotná, Dr. Vladimír Kabeš, senátor Roman Hruška a Annette Bouša z Kanady. Také krajanské organizace ve Washingtoně se štědře podílejí na provedení "Jakobína": Washingtonská odbočka Československé národní rady americké \$300. - SVU \$200. - Czechoslovak American Educational Center \$100.- a v New Yorku Charlotte G. Masaryk Society \$200.

Nesčetným jednotlivcům, kteří obětavě přispěli patří dík krajanské veřejnosti.

Z oblastí a odboček

"Co tomu říkáte pane Škutino"?

Washingtonská odbočka ČSNRA přivítá Vladimíra Škutinu v sobotu 3. listopadu v 7 hod. večer v Kreeger auditoriu na Americké universitě.

Dne 6. prosince se koná valná hromada ČSNRA v 8 hod. večer, v knihovně v Bethesdě na Arlington Ave.

Začátkem roku byla zahájena akce vysílání upomínek neplaticím členům. - Odbočka má k dnešnímu dni 130 členů a jsou vyrovnány příspěvky všech. Možno se přihlásit u br. předsedy Dr. Vladimíra Fleischera, 5921 - 33rd St., N.W., Washington, D.C. 20015. - Tel. 966-7685.

Majáles 1980

Majáles se bude v příštím roce konat v sále Palladium hotelu Shorehan-Americana. K sálu přilehlá otevřená veranda poskytne účastníkům krásný pohled do zahrady a příjemné osvěžení. Byl získán stejný orchestr jako letos. Program není ještě stanoven, ale uvažuje se o provedení České Besedy. Předsedkyní organizačního výboru je paní Barbara Lee Podovská.

Za bratrem Frankem Šťovičkem

V polovině srpna jsme se ve Washingtoně rozloučili s br. ing. Františkem Šťovičkem. V předvečer jeho pohřbu přišli jeho osobní přátelé, členové spolku a velmi početně byli zastoupeni bratři a sestry washingtonského Sokola.

Ing. agronom František Šťoviček se narodil v Praze roku 1915 a tam také vystudoval. Byl činným členem Sokola ve šťastných, ale i pohnutých dobách první republiky.

Osvobození v roce 1945 ho postavilo opět do oživených sokolských řad. Jeho sokolství nebylo projevem parády anebo samoúčelným cílem jeho života, nýbrž bylo mravní základnou pro celoživotní postoj k československému vývoji.

Po roce poznal, že komunisti zničili nejen jeho představu o svobodě, nýbrž svobodu samu, a že jeho místo je někde v boji za čs. demokracii. Přešel do Německa a v roce 1950 se hlásí do kurýrní služby gen. Františka Moravce. Účel jeho cest domů do Prahy, kromě spojení domácího prostředí se zahraničím, byla příprava a provádění přechodů pro ohrožené.

Vracet se zpět do pekla a zachraňovat jiné je bezesporu projev nejvyššího bratrství. To bylo jeho sokolství.

Čest a památka dlouhodobému náčelníkovi washingtonského Sokola, československému kurýru-vojáku Třetího odboje Františku Šťovičkovi.

Antonín Bartoš

Odbočka ČSNRA Západní předměstí

pořádala členskou schůzi 18. září 1979. Předsedkyně ses. V. Vrázová oznámila ve svém zahajovacím projevu úmrtí člena odbočky dr. Josefa Piskory, který po léta se svojí maminkou navštěvoval schůze odbočky. Povstáním byla uctěna památka zesnulého. Ses. Vrázová pak promluvila o činnosti ústředí ČSNRA a chicagského oblastního výboru. Upozornila na význam letošního Československého dne, pořádaného v předvečer 28. října ve Velehradě, na němž naším řečníkem bude spisovatel a televizní publicista Vladimír Škutina, vyhoštěný z Československa. Promluvila též o chartistech, kteří jsou pro svůj nesmlouvavý postoj vůči čs. režimu a svojí snahu bojovat za dodržování lidských práv v Československu pronásledování, zatýkáni a věznění. Svůj úvodní projev zakončila výzvou, abychom všichni přišli vyslechnout projev Vladimíra Škutiny v sobotu večer 27. října - v 6 hod. na Velehradě v Chicagu.

V programové části schůze promluvil člen odbočky dr. Bedřich Šalanský-Kent o svých dojmech z nedávné cesty do Tokia, Hongkongu, Thajska (dř. Siamu) a Indie. Pestré pásmo dojmů z těchto vzdálených míst, tak jak je dr. Kent rozvinul, bylo bohaté postřehy zaujatého cestovatele, jehož oborem po velkou část života byly politické vědy, mezinárodní vztahy, otázky národohospodářské a sociální. Z těchto hledisek líčil a podrobnými daty doplňoval hospodářské, sociální a náboženské poměry v jednotlivých zemích - a dojmy, které v něm vyvolala předlidená města - Tokio, Hongkong, Bangkok, třídenní busový zájezd do města Chiangmai položeného v krásné horské krajině uprostřed zeleně, asi 500 mil severozápadně od Bangkoku, blízko hranic Burmy a Laosu, zájezd z Chiangmai do blízkého místa v území džungle, kde v teakových lesích pracují cvičení sloni ovládaní mladými chlapci, návštěva primitivního horského kmene Meo, který v chýších na spadnutí a za nejnubožejších životních podmínek vytváří krásné umělecké předměty, ozdoby s brošenými polodrahokamy a překrásné výšivky.

Rozdílné dojmy přinesla předlidená Bombay, která je bránou Indie. Vliv Východu a Západu, který se v Bombay a v New Delhi prolíná, přináší mnoho zajímavostí. Honosná krása obrovitých staveb a na druhé straně velká chudoba lidí žebrajících a nocujících na ulicích, přepych bohaté vrstvy lidí a primitivní životní podmínky obyvatel žijících na venkově, to vše jsou dojmy, na něž nelze zapomenout. Také Agra, vzdálená od New Delhi tříhodinovou cestou vlakem, je nezapomenutelná svými obrovskými budovami z rudého pískovce, připomínajícími slávu a pád mocných maharadžů minulých století, a budovou, jež je mausoleem z bílého mramoru vykládaného drahokamy a polodrahokamy a která je považována za osmý div světa, Taj Mahal.

Dr. Kent doplňoval své barvitě vyprávění promítáním diapositivů a fotografií na dvou promítacích přístrojích - lask. promítal Vladimír Tomsa - členky odbočky se postaraly o pohoštění a početně navštívená schůze (85 návštěvníků) byla ukončena po 10 hodině.

Oblast. výbor ČSNRA ve státu Michigan

Oblastní výbor věnoval na činnost Rady \$250. ze zisku zdařilého letního festivalu. Zpráva o úspěchu tohoto podnikání byla uveřejněna v minulém čísle Věstníku.

Oblast ČSNRA projevuje úspěšnou činnost. Vydává mj. Náš kalendář, zprávy o tom, co se kde podniká. Hlavní událostí bude večírek s Vladimírem Škutinou dne 30. října v 7:30 hod. večer v Sokol Cultural Center, 23600 West Warren, Dearborn Heights.

Předseda Peter Vlčko svolává schůzi Štefánikova sdružení na 9. prosince ve 2. hod. v Sokolovně Detroit. Sdružení si zamluvilo film "Seven Days to Remember", který bude po schůzi promítán.

Oblast Michigan svolává schůzi na 11. listopadu, ve 2 hod., v Owosso, v bance.

Informace o programech podá br. Jan Šrámek, 53321 Villa Circle, Utica, Mich. 38087, tel. (313) 781-4107.

Ze Zpravodaje se dovídáme, že v Chesaning Dana Mendlíková povede českou školu jednou týdně. Ses. Mendlíková převzala na sebe i další úkol, bude řídit čs. taneční skupinu v Owosso, kterou po 28 let vedla tak úspěšně a obětavě ses. Štěpánka Čechová.

Náš dík ses. Čechové

Čs. národní rada americká nejlépe zná těžkosti, které musela ses. Čechová překonávat když začínala se svým mužem br. Antonínem Čechem. Byli uprchlíci z Československa, bez peněz, bez prostředků a známostí, a přece v době nejkratší se uplatnili v novém prostředí. Oživili folklor, lásku ke zpěvu a tanci, a vycvičili ne jednu, ale postupně několik skupin. Mladí účinkující jsou dnes druhou, ne-li dokonce třetí generací prvních tanečnicků. Ses. Čechová musela obětavě a houževnatě zdolávat všechny obtíže, např. nebyly kroje. Dnes vystupuje družina v nádherných původních krojích. Manželé Čechovi vzbudili zájem o zapomenuté a opomíjené dědictví "ze starého kraje" a získali uznání Američanů a mnohé pocty ve státu Michigan. Jisté je, že Štěpánka neopustí svou lásku, ale je dobře, že má komu předat dědictví, aby se pokračovalo v mladší generaci.

Budou se nacvičovat nové tance. Ve Zpravodaji se vybízí, aby se přihlásili noví účastníci taneční skupiny. Informujte se o podrobnostech na č. (313) 639-2172. Oblastní výbor děkuje všem, kteří se zasloužili o udržení této skupiny.

Ke Zpravodaji byla připojena připomínka k 28. říjnu a výtah z knihy Čestmíra Ješiny "The Birth of Czechoslovakia". Knihu vydala washingtonská odbočka ČSNRA a dílo splnilo své poslání. Škoda, že není již k dostání.

Martinu Hrabíkovi k jeho 75. narozeninám

Předsednictvo ČSNRA blahopřálo svému místopředsedovi a milému příteli, který v říjnu slavil v Clevelandu 75. narozeniny. Jeho život, jeho cílevědomé snahy, ideály i životní pohromy, jsou vystiženy ve spisku "Pod plachetkou domova", kterou vydali přátelé. Text napsali Václav Hyvnar a Přemek Kocián, obálku navrhl a provedl Standa Maršík.

Martin Hrabík se narodil ve Vílově u Kdyně v chodském kraji. Svou píli a zánícenost se vypracoval na postavení tajemníka a organizátora mladé selské generace. Byl členem delegace strany Národní jednoty, která podala resignaci na znamení protestu proti zřízení protektorátu. Stal se členem podzemní odbojové organizace a následkem toho již r. 1940 se octl v Berlíně u lidového soudu. Byl odsouzen z velezrady. Válku přežil v nacistických kriminálech, kde projevil své vynikající vlastnosti, lidskost a pochopení pro trpící.

Radost z osvobození netrvala dlouho. Jakmile komunisté nastolili hrůzovládu, musel Martin Hrabík utéct za hranice. Odešla celá rodina a usadila se v Clevelandu, kde exulant se přeskolil na údržbáře v ocelárnách Republic Steel. Byly to těžké začátky.

V Clevelandu se projevila jeho politická rozšafnost a snášenlivost. Stal se vítaným spolupracovníkem exilu i starokrajanů, stál v čele Krajanského výboru, je místopředsedou ČSNRA. Na jeho šedesáté narozeniny starosta města Ralph Perk ocenil jeho přínos diplomem čestného uznání.

Dnes opět děkujeme br. Hrabíkovi za léta spolupráce a přátelství.

IN MEMORIAM:

Říjen 1979

K utčení památky zesnulé pí. Anny Tornové, věnuji

Kateřina Krnová, IL \$15.00
Marie Langová, IL \$10.00

Dary na činnost ČSNRA:

Oblastní výbor státu Michigan \$250.00
Bright Star Club, IL \$100.00
Marie Polanka, OH \$ 6.00
Otto Vogel, NYC \$ 5.00
George Urban, OH \$ 3.00

U.S. POSTAL SERVICE STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Required by 39 U.S.C. 3685)			
1. TITLE OF PUBLICATION Vestník Monthly, except in July-Aug. ode		2. PUBLICATION NO. 8 4 6 0	3. DATE OF FILING 10/26/79
4. LOCATION OF KNOWN OFFICE OF PUBLICATION (Street, City, County, State and ZIP Code) (Not printers)		5. LOCATION OF THE HEADQUARTERS OR GENERAL BUSINESS OFFICES OF THE PUBLISHERS (Not printers)	
2137 So. Lombard Ave. Cook County, Chicago 60650		Same as above	
6. NAMES AND COMPLETE ADDRESSES OF PUBLISHER, EDITOR, AND MANAGING EDITOR			
Czechoslovak National Council of America, 2137 So. Lombard Chicago 60650			
7. OWNER (If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given. If the publication is published by a nonprofit organization, its name and address must be stated.)			
NAME ADDRESS Czechoslovak National Council of America 2137 So. Lombard Ave. Chicago 60650			
8. KNOWN BONDHOLDERS, MORTGAGEES, AND OTHER SECURITY HOLDERS OWNING OR HOLDING 1 PERCENT OR MORE OF TOTAL AMOUNT OF BONDS, MORTGAGES OR OTHER SECURITIES (If there are none, so state)			
NAME ADDRESS None			
9. FOR COMPLETION BY NONPROFIT ORGANIZATIONS AUTHORIZED TO MAIL AT SPECIAL RATES (Section 132.122, PSN) The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes (Check one)			
☒ HAVE NOT CHANGED DURING PRECEDING 12 MONTHS ☐ HAVE CHANGED DURING PRECEDING 12 MONTHS (If changed, publisher must submit explanation of change with this statement.)			
10. EXTENT AND NATURE OF CIRCULATION		AVERAGE NO. COPIES EACH ISSUE DURING PRECEDING 12 MONTHS	ACTUAL NO. COPIES OF SINGLE ISSUE PUBLISHED NEAREST TO FILING DATE
A. TOTAL NO. COPIES PRINTED (Net Press Run)		1600	1600
B. PAID CIRCULATION 1. SALES THROUGH DEALERS AND CARRIERS, STREET VENDORS AND COUNTER SALES		None	None
2. MAIL SUBSCRIPTIONS		1400	1440
C. TOTAL PAID CIRCULATION (Sum of 10B1 and 10B2)		1400	1440
D. FREE DISTRIBUTION BY MAIL, CARRIER OR OTHER MEANS SAMPLES, COMPLIMENTARY, AND OTHER FREE COPIES		60	70
E. TOTAL DISTRIBUTION (Sum of C and D)		1460	1510
F. COPIES NOT DISTRIBUTED 1. OFFICE USE, LEFT OVER, UNACCOUNTED, SPOILED AFTER PRINTING		140	90
2. RETURNS FROM NEWS AGENTS		None	None
G. TOTAL (Sum of E, F1 and F2—should equal net press run shown in A)		1600	1600
11. I certify that the statements made by me above are correct and complete.			
		SIGNATURE AND TITLE OF EDITOR, PUBLISHER, BUSINESS MANAGER, OR OWNER Vlasta Vraz, Editor	
12. FOR COMPLETION BY PUBLISHERS MAILING AT THE REGULAR RATES (Section 132.121, Postal Service Manual)			
39 U. S. C. 3626 provides in pertinent part: "No person who would have been entitled to mail matter under former section 435B of this title shall mail such matter at the rates provided under this subsection unless he files annually with the Postmaster a written request for permission to mail matter at such rates." In accordance with the provisions of this statute, I hereby request permission to mail the publication named in item 1 at the phased postage rates presently authorized by 39 U. S. C. 3626.			
SIGNATURE AND TITLE OF EDITOR, PUBLISHER, BUSINESS MANAGER, OR OWNER		Vlasta Vraz, Editor	

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojistek plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

(USPS 658-460)

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois